

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Eugario presbytero. Cap[itulum]. xxviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Ziber

et omnē vite sue ordinē ut premissum est enarravit: rogans senē ut ad monasteriū redeat: et post annū die dñice cene ad iordanē veniat: et corpus dñi secū ferat: p̄m̄tēs q̄ tunc ad ip̄m locū veniet: et de manu illius sacramēta dñica sumet. **¶** Redit̄s igitur abbas ad monasteriū reuoluto anno: die cene domini tulit corpus domini cum et vsq̄ ad iordanē puenēs et alia patre fluminis mulierē stantē aspexit: et cogitās quōd ad eū sine nauicula pertransiret: subito vidit eā signo crucis edīto sup̄ aquas ad se venientem. **¶** Tūc stupēs ad pedes eise p̄strare velle: illa p̄hibuit eo q̄ dñi corpus ferret et sacerdotij dignitate p̄cemneret. **¶** Sūproq̄ sacramēto abbatē rogauit ut sequenti ad se anno ad heremiū redire velle. Et sup̄ aquas iterū iordanis ambulās rediit: et solitudinē petiit. 303imas hō ad suū monasteriū regressus dolere cepit q̄ eā de noīe suo interrogare nō meminuit. Sequenti hō anno ad locū ubi eā prius viderat venit: et ibi dē eam defunctā repperit. Qui lachrymās eā q̄ tangere nō audēs: timēs ne forte sibi displiceret: ad caput ei⁹ litteras in terra descriptas legit ita continētes. Sepeli 303ima marie corp⁹ pulculū: redde terre pulcrem suam: et ora pro me ad deū: cui⁹ p̄cepto die secūdo aprilis reliqui hoc seculū. Tunc ille pro certo cognouit: et mox ut sacramentū dñi accepit et ad desertū rediit vitā finiuit: et q̄ spacij itineris d̄serū. xx. illa vna hora perambulauit. Tūc terram quod foderet non haberet: leont ad se venient manū succissime iussit effodere terram. Qui iussa hu militer adimpleuit: et ad desertum ut agnus accessit. Senex quoq̄ corpe humato ad monasteriū suū gloriificās deū veni. Qui uenit in dño sancta dei maria peccarū. iij. noī. aprilis.

¶ De serā Theodosia uirgine et mar. Cap. xxv.

¶ Theodosia uirgo tempore diocletiani apud cesariam palestine passa est anno etatis sue. xvij. Que nobili eiusdē ciuitatis exorta p̄ sapia elegāti pulchritudinis cristēs dū ad sanctos martyres in carceribus detentos cōsuglisset: ut eorū se orationib⁹ cōmendarer: facta est ei⁹ uox de celo: q̄ eas xp̄us oleo at̄plere perungeret ad passionē rolerandas. Hec a p̄fide urbano cōprehensa: dū xp̄m cōfiteret: nudata ad asp̄itē p̄ capillos suspendit: sed nube sup̄uente p̄teḡit. Deinde ferro onusta incarceration: sed diuinit⁹ a t̄po domino liberatur. Post hec ligato ad collum eius ingenti saxo in mare precipitur: sed ab angelis soluta ad litus reductur. Subsequenter leopardis exponitur a quibus oīno intacta custoditur. Nonissime hō capite cesa est: vsq̄ est ab assantibus colōba auro splēdidior: de ore eius exire et celū ascendere. Tuus corp⁹ a fidelib⁹ in eadē ciuitate cōditū est. iij. noī. aprilis.

¶ De sancto niceclo ep̄o. Cap. xxvi.

Quartus

¶ Iecius ep̄s lugdunensis fuit. Lutus vita uirtutib⁹ nō mediocriter effuluit: et p̄fiosa morib⁹ nihilominus miraculis cōmendatur. Qui et in christo quiescit. iij. noī. aprilis in ip̄a urbe tumulatus. Hec in martylogio adonis.

¶ De sanctis Agape et Chionia uirginibus et marryibus. Cap. xxvii.

¶ Bapes: Chionia: et hyrenes uirgines passe sunt in urbe t̄pe diocletiani sub comite sifinio. Hec fuerunt sorores: et ancille sancte anastasiē: ut in eius passione dictū est supra. viij. kalen. ianuarij. Que cū xp̄iane eēt et p̄fecti monitis obedire nollēt: in cubiculo eas reclusit ubi coque uesilia suabantur. Et cū in eaz amorē exardesceret: eo q̄ plus cherrime essent: ad eas nocte intrauit ut suā libidine exerceret. Sed in amentia uersus putans se tractare h̄gines: carbones patellas caldarias et similia amplectās osculabaf. et ex hoc satiat⁹ et deformis ad modū extens a seruis putatur in demoniū uersus: et uerbis afficitur. Tūc imperatorē adisset ut de hoc cōquere res suspicantib⁹ cūctis: q̄ in furia uersus eēt: uirgis percussit: facie cōspuit: iuro et puluere in ip̄m pietis deteri⁹ sedaf. Et quocul⁹ est tenebant ne se talem ut erat aspiceret: mirabaf cur sic oēs eū uirperose tractarēt: uidebaturq̄ sibi q̄ ip̄e et oēs alij albis induti essent. Tūc autē sic se deformē ab alijs didicisset: putās q̄ puelle magis sic euz artibus ludificasset. Iussit eas corā se expoliari ut saltē nudas aspiceret: uelut autē earū corporib⁹ adherētib⁹: nullas tenus spoliari poterūt. Ip̄e hō adeo dormitauit q̄ a pulsantibus excitari nequibat. Hec audiens diocletianus uirgines tradidit sifinio comiti puniendas. Qui primo hyrenē audita ut magis iuuenulā carcerauit. Agapē hō et chioniam ignibus immisit. Statimq̄ uirgines orantes spiritū emiserunt. Corpora hō illarū et uestimenta ac capilli oīno intacta ab igne manserunt. Quarū corpora anastasia earū secundū seculū dñā sepeluit. iij. noī. aprilis.

¶ De serō Euagrio presbytero. Cap. xxviii.

¶ Euagri⁹ presbyter duorum macariorū discipulus fuit. Hic a gregorio nazāzeno diaconus ordinatus: et cū eo in egyptū descendens: uirros monasticos inspicēs relicto seculo vitā siuoz est imitat⁹. Qui dū a sacerdotiū eēt: et pulcherrim⁹ corpe in urbe resideret a senatore propter uiroris zelotypiā nouit sibi mortē parari: eo q̄ eidē familiarissim⁹ eēt. Sed diuina monitione heremiū petēs duoz macariorū successit

De discipulis factus est. De hoc heraclides retulit q̄. fūi. annis in abstinentia vixit: panis et olei modicū sumēs. Quā dū de carnis concupiscentia tentaret: rota nocte in pureo stabat tpe hyemali: vt carnes gelu cōstringerentur. Aliqñ etiā sp̄s blasphemie tactus. xl. dieb⁹ sine tecto permāsit. Ad demonibus etiā pluries verberat⁹ est. **D**ie quadā tres maligni sp̄s i specie clericorū eidē abstererūt contra fidē catholicam diſputātes: quorū vnus se arrantū: scōs eunomia: num: tertius apollinariū se dixit: quos oēs ipse ipse dei sapiētia superauit. **E**um ecclesie clares deperissent: ipse ostij partem illā quam clares introribāt signauit: statimq; fores aperuit. Euidā etiā discipulo oīa q̄ sibi p̄ annos. xviij. euenerūt: ante illud tps sibi futura p̄dixit. Per annos. xvi. neq; carnes: neq; coctū: neq; pomū: neq; q̄cūq; viride comedit: nec balneo vsus fuit. Et cū āno. xvi. ppter stomachi passionē sibi nec cessitas esset coctū comedēdi: panē non tetigit: sed oleravel lenticulā biēno degustauit. Artes q; e fallacias demonū et spiritūz differentias subtiliter nouit. Appropinquās nec: sed tñ p̄ duos annos antea se a carnali impugnationē liberatū fuisse dixit. Etareq; iōgeuus sub impatore valente e seculo migrant. iij. nos. aprilis. Huius discipul⁹ palladius fuit. **H**ic sanctus diuina et humana satura clarus aduersus octo pncipaliū vitiorū suggestiones: quas aut p̄mus aduertit: aut inter p̄mos didicit octo ex sacraz sfarū testimonijs libros opposuit. Ita vt vnā queq; suggestio p̄ra se habeat testimoniū: quē libū ex greco in latinū vixisse se tradit gēnadi⁹. Scripsit et anachoritis simpliciter viuētibus libū centū sententiāz p̄ capta digestū. Erudit⁹ nō et studios⁹ qñq; gina quē etiā de greco idē gēnadius trāstulit in latinū. Supiore nō iādu dū trāstulū corerit. Scripsit et cenobitis sinai montis doctrinā vite cōis. Virgini deo sacrate libellū edidit religioni sue puenientē ac serui. Paucas etiā sententiolas obscuras valde et solis monachorū cordib⁹ cognoscibiles ondit. Quas etiā gēnadius ex greco latinus fecit. Scripsit et alios duos libros valde p̄tiles. Quorū vn⁹ de actuali vita monachis tritula. Alter nō cognōtionalis. Hec gēnadius de viris illustribus.

De sancto Euagrio ep̄o. Cap. xxix.

Euagrius p̄sbyter alexandrinus: et postmodū antiochen⁹ ep̄s vir acris et p̄lātis ingenij et discipul⁹ arhanasij alexandrini ep̄i fuit. A quo et p̄sb̄ ordinat⁹ est. Hic vitā beati antonij ab eodē arhanasio in greco scriptā in latinū cōuertit sermonē. Dū adhuc p̄sbyter eēt diuersorū tractat⁹ beato misit hieronymo: vt ipse libro de illustribus tradit. Qui etiā sanctitate insignis antiochie quiescit.

De sancto Iñdoro ep̄scopo et confessorē. Cap. xxx.

Indorus ep̄scop⁹ hispaniensi. que ciuitas est hispanie ex eisdē hispanijs oriūdus tēpe herasclij imperatoris: sanctitate claruit et doctrina: vt ait Sigibert⁹. Qui multavolumina ecclesie dei vtilia cōdidit: videlz Soliloquioz libros duos. Sententiāz libros quattuor. Sinonymoz libros viginti. Ethymologiaz libros viginti. De officijs libros duos. Contra iudeos ad sororem florentianā libros duos. De significatiōe noui et veteris testamēti ad orosij libros duos. Allegoriarū in quinq; libros moysi libros qñq;. In ioseph vnū. In libū iudiciū vnū. In libros regū: librum vnū. De corpore et sanguine dñi librum vnū: et plura alia. De origine officiorū libros duos. Itē libū differentiarū. Itē de vita et obitu sanctorū q̄ dñz p̄cesserūt. Itē de natura rerū. Itē libū artū. Itē libū de summo bono. Itē errat et liber decretorū apostolicorū romanorū pontificū canonūq; cōcilio: q̄ p̄ successiones tempoz diuersis locis p̄ orbē a catholicis ep̄scopis celebrata sunt: que omnia grandī et insigni volumine complūxit. Ex quo cōstat p̄uontis prepositi beluacē. et gratiani decreta: vt plurimum fuisse decerpta: vt dicit Vincētius. Quē uir hispani vita et doctrina p̄fulgidus p̄die nonas aprilis: ibiq; iacet humatus.

De sancto Ambrosio cōfessore. Cap. xxxi.

Ambrosius diaconus martionis p̄mū labe infectus: post modū ab origine corrept⁹ christiane fidei confessor euasit. Et in e uaditione xbi dei studium feruens adhsu

it: atq; cōfessionis dominice gloriā insignis fuit. huius solerti studio et flagranti industria vi precū et obsecrationum coactus origenes infinita ferme dicant volumina. Notarios nempe scriptores et scriptores puellas scribendi peritia appime eruditas exhibuit: et sumptū necessaria affatim ministravit. Ipsum etiam elegantis ingenij suae epistole ipsius ad origenem dare indices sunt. Obijt ante mortem origenis: vt dicit hieronymus libro de illustribus: et de hoc eusebius. vi. ecclesiastice hystorie mentionem facit. Quē uir autem in domino p̄dte nos. aprilis.

De sancta hyrene uirgine et mar. Cap. xxxij.

Hrenes uirgo et maritima: soror sanctarū Agapis et chionie: de quibus superius dictū est tertio nonas aprilis. Postq̄ predicte soror